

Rolf 2 intervju 29 sep 2023

Andra intervjun med Rolf genomförs 29 sep 2023 i bottenvåningen av hans radhus. Syftet med intervju nummer 2, var att förtydliga ett antal frågor

Den stora byggruschen

R: Det hade vi som konferensbord när vi var många i firman

Y: Har ni varit många i firman?

R: Ja, vi har vatt tre montörer och så har vi vatt Ingela här och så Ulla på kontoret för att svara i telefon. Ingela var vår sän här inte revisor, men hon var sän ekonom. Skötte det vettu. Så det var rätt stort då

Y: Vilken tid var det?

R: Åh vi var...Jag sa just det tänk va mycket pengar jag har kört in till dom jag jobbat. På den bilen jag hade, jag körde, på ett år körde jag ihop över en miljon. Du tror inte det är sant och det gjorde Kjell också. Vi fattade inte det vettu

Y: Hur då körde ihop?

R: Den vinsten. Det vi körde ihop. De jobben vi gjorde, vi var ju ensamma alltid för det mesta. På ett år så när jag räknade ihop och gjorde bokslut så hade vi kört ihop för över en miljon per bil. Jag tror nästan det var 1,5 miljon

Y: Herregud!

R: Åh då var ju inga löner och sånt så höga. Priserna var ju inte så höga som idag. Nu får man köra ihop en miljard för att det ska vara något att prata om. Det har ju ändrat sig. Men det var en jävla massa pengar för ett litet företag

Y: Och vilket år var det?

R: Det började ju, ja det är 30 år sedan snart

Y: Okej men du var ju utbildad elektriker redan?

R: Ja jag har kört för många. Jag jobbade ju på stora byggföretag ett tag. Göteborgs byggnadsgille var ju sånt stort. De hade ju massa byggen. När den stora byggruschen var, då var jag ute på alla dom tills jag blev 40 år, då tänkte jag så här: *"Det här klarar du inte längre Roffe. Ryggen började paja och axlarna och nacke vet du. Jag tänkte lägga av i tid innan du får gå på kryckor"*. Så gjorde jag det. Så började jag köra service i stället och det var mycket trevligare

Y: Så först var det anläggning och sen var det service?

R: Ja visst

Y: Och var det när det var dom stora miljonprograms?

R: Ja. Det byggdes överallt, vettu. Man gick från bygge till bygge. Det var inte ett hus utan hela områden. Vi kunde vara en tre, fyra man på ett sånt härke vettu. Och ibland var vi bara två också på stora projekt. Som dom höghusen vid Frölunda Torg. Dom har jag varit med på nästan allihop. Det var, det var stor byggnadsarbetsplats där. Och där ute där Ulla bodde (Käringberget) där var det

bönder och ängar med kor och sånt, var det ju då. När jag var där ute och friade till henne. Såna grejer fanns det. Dom försvann spårlöst allihop

Utan hatt – öronen sprack

Y: (Skratt) När du sprang längs ängarna, var det bara kossor som konkurrerade?

R: En gång en vinter då gick jag hem ifrån henne. Hon bodde ju ute på Käringberget hette det fast längre upp där, då sprack, jag undrade varför skjortan blev så röd. Jag hade vit skjorta, det hade man alltid vettu, så det blev rött härpå, då sprack örona

Y: Nej!

R: I kölden. Det började rinna blod. Det har jag aldrig varit ute för sen. Så kallt var det och så skulle man, man hade ju ingen hatt

Y: Varför det?

R: Nä man var inte klok

Y: Inte keps, inte mössa?

R: Ingenting, vettu. Så jag var barhuvad. Det var det som gällde. Högfärdsapor

Y&R: Ja (skratt)!

Y: Har du varit en högfärdsapa? (skratt)

R: Ja vesst så är det. När man tänker tillbaka, så är man inte riktig i huvet

Y: Men det var väl så där. Unga människor de...

R: Ja sen kom ju dom här Jenkarna, hattar. Då skulle det vara inne. Det var ju såna grejer som kom och gick

Y: Men hur gammal var du när du friade till?

R: Ja inte friade, det gjorde jag ju sedan när jag började. Men 17 år tror jag att jag var

Syndigt att dansa

Y: När ni började gå ut?

R: Ulla var väl 17,5 då var det såna där dansbanor runt i, Liseberg och Näset och alla såna

Y: Men ingenting här ute i området?

R: Nä inte. Här fanns inget sånt. Man fick cykla en bit. Vi cyklade ju alltid, vettu. Vi hade ju inga bilar och skit. Cykeln gällde. Så man har cyklat många mil i sin dar och då började Liseberg, där var ju Jazzen. Då var alla ungdomar där, vettu.

Y: Det är en bit att cykla ändå?

R: Ja men det gjorde dom där töserna. Under spårvagnsstrejken så cyklade dom dit. Satte på sig yllebyxor och yllestrumper och trampade på där och den ena tösen fick ljugas för sin morsa. Hon fick inte gå och dansa. Hon var religiös tanten, vettu. Då var det syndigt att dansa. Det fick man inte göra. Så hon klädde om sig i smyg och smög i väg (skratt). Så var det

Lätt att träffa folk

Y: Det var på den tiden. Jag tänkte så här, vi skulle kunna boka en tid i veckan för det är ju så mycket som du har att berätta och Ulla också

R: Hon minns ju mera än vad jag gör om häromkring. Hon är otrolig å prata med folk och få kontakter. Mycket mera än jag som har bott här hela tiden

Y: Ja men det är väl också för att hon har varit hemma mer?

R: Ja hon har varit här vettu och så har hon lätt att träffa folk och prata

Y: Åh det har ju du också

R: Ja det har jag faktiskt. Det är ju ingen som flyttar på sig (skratt)

Y: (Skratt)

Han ska ha knähund

R: *"Nä, nu kommer han!"* och så sticker dom. Jag mötte en kille idag när jag var ute med hunden, Kjell heter han och så ibland, han hör dåligt, sörru. Så då tänkte jag att jag får gapa, när jag möter han. Hans hund dog i cancer. Ella hette den schäfern och den var ganska aggressiv den här hunden. Men han fattade aldrig att Elton (Rolfs dotters hund) brydde han sig aldrig om. Nä, utan de bara nosade på varandra och så stod han bara och tittade. Han sa: *"jag fattar aldrig hur den hunden är skapad som du har"*, sa han. *"Det är inte min den är tösas. Men den är ju jättesnäll vettu. Den backar hellre än anfaller"*. För Ella är ju sån aggressiv. Hon ska på alla och bita och ha sig. Men hon rörde aldrig Elton. Så mötte jag han idag. Han hade skaffat sig en svart Schäfer, en valp. Så sa jag: *"har du fått någon ordning på den odågan du har skaffat?"* Det var en annan kille som gick förbi som sa: *"han ska inte ha schäfer, för han klarar inte av att fostra dom. Han ska ha en liten knähund"*. Men jag ser aldrig längre den killen. Han har nog börjat å jobba igen för han hade problem med sina knän och var sjukskriven. Så hittade dom inget. Han åkte ända ner till Varbergs lasarett, skickade dom han, till specialist där nere. Hittade inget fel i hans knä och han gick med kryckor (skratt). Han kunde inte gå annars. Han hade en krycka

Konstiga grejer

Y: Var det inte artros då?

R: Nä, dom vet inte. Så undersökte dom och så kom han och sist jag pratade med honom sa han: *"Dom hittar inga fel i mina knän så det är bara att börja jobba igen men jag klarar ju inte att jobba"* sa han. *"Jag kan ju inte ligga på knä, jag kan ju knappt gå. Vad gör man då?"*

Y: Ja vad gör man?

R: Åh då var han ändå en sån fastighets, ja skötte om fastigheter. Så han måste ju ligga på knä, måste gå i trappor. Men tydligen har han fått ihop det. På något vis har de hjälpt han, så han har kommit igång. Så man kan få konstiga grejer vettu. Som dom inte vet vad det är

Det fattades allt

Y: Jag tänkte en sak som du började prata om förra gången. Det var att när du hade jobbat som sån här springsjas

R: Ja

Y: Så köpte du en gräsklippare för pengarna, varför?

R: För vi hade ingen

Y: Okej men du var ju 14 år

R: Ja men man tänkte på såna grejer, vettu. I och med att man bodde här, så fattades, det fattades ju allt. Här fanns ju inte nåt. Gräset växte ju så vi fick slå det med lie först, så kunde man använda gräsklipparen

Y: Hade ni det i början då?

R: Ja, en lie ja. Slog vi gräset så det blev nerslaget och så köpte jag, jag tror den hette Tangent? Huskvarna var det i alla fall. Jag tror den hette Tangent. Det var en jättebra gräsklippare. Den köpte jag av Johanson där nere, som hade järnaffär på den tiden

Y: Men ändå du var 14 år. Jag tänker som 14 åring så kanske man har lite andra saker man vill lägga pengarna (skratt)

R: Nä, nä jag har aldrig vatt det vettu. Nä, nä jag kan ha lämnat hem hela avlöningen och bara behöllt tre spänn. Jag behövde inte mer. Då rökade man på den tiden, vettu så tre kronor kostade ett paket cigaretter. Så det var därför man behöll det

Y: Jaja

Snart är det fredag igen

R: Så tänkte jag alltid då. Det är ju snart fredag igen (skratt). Så då får jag löning igen. Så det var inge noga med dom, så var det vettu

Y: Men var det så?

R: Och det var många som var så, inte bara jag. Dom lämnade hem. För det var dom hade ju inte så möcke och många hade ju dåligt vettu – ställt och då var ungarna tvungna att hjälpa till. Så man fick inte behålla nåt. Och dom sa väl inget direkt, men man lämnade i alla fall. En del protesterade ju, men dom fick börja med att lämna ändå. Så därför var det så. Jag tänkte, en gräsklippare måste vi ju ha här och det var ju värre gräsmatta då. Nu är det ju lite gångar och stenplattor. Men det var det ju inte då. Då var det gräsmatta alltihop

Odlar på skolan

Y: Men var det inte odlingar?

R: Nä det var ogräs och högt gräs

Y: Men inte för... Jag vet att du sa att, var det Carita eller någon av dina systrar gillade att odla?

R: Ja Britt.

Y: Britt?

R: Storasyster. Gillade att odla

Y: Ja odlade dom här ute då?

R: Nä hon odlade inte här

Y: Var odlade hon någonstans?

R: Hon odlade bara som jag gjorde på skolan, vettu

Y: Okej

R: Där fick man. Det var magistrar där som hade hand om det. En som hette Grimvald, hette han och han hade skolodling. Det var frivilligt om man tyckte. Jag var ju där också och odlade ett tag. Jag smittades av henne. Men det var egentligen hon som drog i gång det

Vilda hallon

Y: Så att ni odlade aldrig hemma?

R: Nä här växte ingenting

Y: Jag tyckte du sa att det fanns hallonbuskar?

R: Ja, ja det fanns det ju hur mycket som helst. Men det var ju vilt

Y: Var det vildhallon?

R: Ja det var vilda hallon. Vete fan hur dom har kommit dit om de var planterade en gång? Men det var ju ingen som skötte det. Det såg ut som vildvuxet alltihopa. Så, så var det

Äpplen på torkvinden

Y: Och så hade ni inga fruktträd?

R: Jo massor. Det var bara fruktträd alltihop. Det var päron och plummon, äpple. Hushållsäpple och alla möjliga konstiga sorter

Y: Och vad gjorde ni med dom då?

R: Det tog morsan hand om. Det plockade vi ner och så la vi dom på vinden där uppe. Det var ju torkvind. Ja det vet väl du, hur eran vind va?

Y: Ja

R: Det kallade dom för torkvind, så då la dom ut tidningar där och så la dom äpplena där, så dom fick mogna. All vinterfrukt och så då kom man ner tidigare, så hade man äpplen och frukt till långt fram i januari eller något sånt, vettu. Över hela jul och så gjorde man

Y: Så fruktträden var en viktig del?

R: Ja det var det, serru. Det var möcke fruktträd

Y: Och det var dom före er då som hade planterat frukten?

R: Ja just det. Dom som haft det från början tror jag. Jag vet inte om det var han målarmästaren? Han köpte det i sin tur. Det vet inte jag. Det finns ingen lagfart på någon före honom som jag har hittat. Så det måste vara han som haft det. Han var ju också ung en gång i tiden. Fast inte när han sålde. Så är det, vettu

Y: (Skratt) Men då kan man säga att ni inte odlade grönsaker. Inte mamma heller?

R: Nä. Inte vad jag vet. Det var där i skolan man

Y: Men frukt odlade ni?

R: Ja det växte ju vilt där på alla träden. Det bara kom ju, bara frukt

Jag skötte gräsmattorna

Y: Och det tog din mamma hand om?

R: Hon skötte ju det

Y: Storasyster också eller?

R: Ja hon var la mä där, för hon var också intresserad av sånt

Y: Inte lillasyster?

R: Nä hon var så liten så hon (skratt) bara hängde efter. Nä, det vet jag inte

Y: Och inte du heller?

R: Nej absolut inte

Y: Varför

R: Jag vet inte, sånt intresserar mig inte

Y: Och du behövde inte vara med om det heller?

R: Nä nä, bara jag skötte gräsmattorna

Y: Så det var din?

Backade ut stubben

R: Ja, de jobben när det skulle grävas eller dra upp rötter eller, då skulle jag göra det. Så en gång drog jag upp det stora plommonträdet som stod där. Då hade fassan köpt en Citroën, en Berliner 11 Normale hette den. Det var en låg liten bil, vettu, framhjulsdriven och den drog jag in här i trädgården och så band jag en kätting om det trädet (skrattar) som stod, stubben då. Trädet var borta för jag sågat ner det och så drog jag upp stubben, backade ut och drog upp stubben precis som en liten traktor. Det du, så man hittade på såna grejer vettu och det klarade den för det var ju riktiga kofångare på den tiden på bilarna av järn, vettu. Så det gick jättebra

Y: Men såna jobb fick du göra i trädgården?

R: All sån skit fick jag göra

Socialdemokrat hela livet

Y: Sen tänkte jag också, det här med att du sa att du hade varit socialdemokrat?

R: Ja herregud, långt för det. Jag har varit med i Unga Örnar. Långt ner i den åldern började jag

Y: Varför gjorde du det?

R: Jo för jag trivdes i den omgivningen på något sätt

Y: Var det några andra kompisar?

R: Vi kallade det för scouter, men Unga Örnar var ju en ungdomssektion av SSU egentligen. Så gick man med i SSU och sen har man fortsatt hela livet så

Y: Hur gammal var du när du började på det då?

R: SSU? Då var man la en 15

Y: Unga örnar?

R: Ja där var man liten vettu. Vad skulle man kunna säga en 10-12 år? och var med på läger och så

Satt som en spik

Y: Men du gick inte på, i den åldern var det ju andra som gick på sån söndagsskola?

R: Jo det gick vi här nere

Y: Så det gjorde du?

R: Ja, ja. Söndagsskola gick man, vettu. Man var ju inte religiös (skrattar). Inte ett skit

Y: (Skrattar)

R: Det är jag inte än idag. Men man gick ju dit. Jag vet inte varför. Men man fick en påse gött (godis) rätt vare var eller? På jul fick man sånt där

Y: Men du fortsatte inte med kyrkan?

R: Nä, nä, nä för Jösse namn! Det började jag ta avstånd från väldigt tidigt. Varför kan jag inte förklara men. Jag var väldigt intresserad i skolan av religion och historia och sån här. Jag satt som en spik och lyssna, så det fastnade i hövet (huvudet), vettu. Men att vara med i nån sekter eller nåt religiöst – nä! Det stämde inte för mig. Det var något som var fel tycker jag. Så det var jag aldrig med i

Y: Och inte dina kompisar heller?

Så natta bitar

R: Nej vi var ju där bara för att det var roligt att gå till, och så sjöng vi lite grand (skrattar) och så där. Ja så var det. Det var som Ingemar (sonen) när han växte upp här, så han var ju också med i Söndagsskolan. Så hade han sagt till Ulla så här: *"Dö morsan, måste jag gå till Söndagsskolan? De sjunger så natta bitar (trista låtar) där. (skratt)* Det var psalmer! Det gillade han inte. Det slapp han, för han gilla musik. Det gör han än idag. De har ju bildat en liten grupp som spelar, så där som Peter och dom gör. Så dom har lite gig ibland, men det är på skoj mer. Men även då var han intresserad, vettu

Y: Ja men han tyckte att det var natta?

R: Natta låtar. Så han tyckte att han skulle slippa det! (skratt)

Internationella tätläger

Y: (Skratt) Men du började i Unga Örnar och sen när du blev tonåring?

R: Åh sen var man lite för ung. Då fick man bli ledare eller nåt där och det var ju inte så intressant, så då gick man med i SSU istället. Det var ju äldre ungdomar som var med där upp till nästan medelålders människor, som var med i SSU

Y: Okej?

R: Som var både aktiva inom politiken kanske eller med i Socialdemokraterna på annat sätt. Så var de med här också. Så vi gjorde ju många resor med dom. Det var ju sånt som gällde

Y: Resor?

R: Ja vi reste ut på tätläger. Stora internationella läger

Y: OJ!

R: Vi var nere i Wien en gång. I Skarpnäck hade vi jättestor sån här internationell. Det var från hela världen och det har dom än idag, sånt. Så det var väldigt intressant. Jag kunde inte ett ord engelska men man kunde snacka med dom i alla fall. Man gjorde sig förstådd. På något konstigt sätt. Det var armar och ben (skratt) och dom förstod oss vettu. Det var knepigt

Kungsladugårds SSU

Y: Men när började du, du sa du var 12, 13 (år) eller när började du på SSU?

R: 15 skulle jag nästan säga att jag var

Y: Och hur länge höll du på?

R: Åh det var i många år. Vad var jag när jag slutade där? Det trappades av, vad ska jag säga i 25 års åldern när jag fick familj. Då började det komma in andra intressen, som man måste sköta

Y: Var Ulla med där också?

R: Ja hon var med, men hon var aldrig med som medlem. Men hon var med mig där. Så det gick bra. Dom tvingade inte in dom, som inte ville gå med. Man fick göra som man ville

Y: (Skratt) och var träffades ni någonstans då? Alltså var höll SSU

R: Här, här nere i Negerbyn

Y: Var det, det?

R: Ja, där hade vi en lokal. Det var Kungsladugårds SSU. Så hade vi Majornas där nere vid Chapmanstorg, hade dom en lokal och så var det olika. Gamlestaden hade där borta vid Gamlestads torg hade dom lokaler, så det var över hela stan så. Backa hade vid Backa och så vidare. Så det fanns såna småavdelningar över hela Göteborg

Y: Så det var. Jag tänker roligt, för man träffade sina kompisar, var det lite häng?

R: Ja, man kände ju många, man kände ju dom över hela stan för dom var ju också med på lägrena, vettu. Så man mötte ju mycket människor

Busiga scouter

Y: Men inte scouter?

R: Nä det var inga scouter, busiga scouter i så fall (skratt). Det var inga präktiga människor direkt

Y: Det var inte det?

R: Nä (skratt). Nä vi var som folk är mest, så var det. Men vi hjälpte ju ändå folk över gatan, om det var så att det behövdes. Om man såg att någon behövde hjälp så tog man ju armen på dom. Men det var ju ingen regel

Y: Nä?

R: Det fanns inte sånt, som riktiga scouter gör ju det. Dom ställer ju upp i såna lägen.

Y: Okej?

R: Ja, dom har ju som en liten bibel, att hjälpa folk. Plus att dom har läger och gör knopar och tältar ute i naturen, sover i bivack och såna grejer. Det är ju roligt

Y: Men där var du aldrig med i?

R: Nej det var jag inte

Y: Utan SSU var...

R: Det var det jag ville. Där hade jag alla mina kompisar

Y: Och så fick ni åka på läger

Ånglok till Wien

R: Dom som hade råd. Man betalade ju det själv, vettu. Man tjänade till det själv eller så ordnade man små lotterier inom klubben. Så fick man lite kronor där, så kunde man åka med. Ofta var det så. Så jag har åkt tåg härifrån ända ner till Wien. Ett ånglok, var det

Y: Och hur gammal var du då?

R: Och herregud hur gammal var jag då? 17 har jag nog vatt

Y: Så då är det när du har träffat Ulla eller?

R: Ja för då skulle vi ner där. Det hade vi redan bestämt, när jag träffade henne. Så då fick hon vara ensam hemma och klara sig själv. Då var vi i Wien och slog runt

Y: Och hur länge var det?

R: Där låg vi väl i 14 dar tror jag?

Y: Oj! Oj vad roligt!

R: Ja, men det var tält som gällde och det var en stor, stor, vad ska jag kalla den? Äng och skog var det också som jag minns och det hette Weissbaden. Och det heter det än idag, men nu är det bebyggt. Det ser ju inte ut som det gjorde då. För vi gick ju ur stan, som man gjorde här. När man kom ut till Kärtingberget så var det ju landet vettu, så var det. Och så var det stora gräsängar och skogar och där slog vi upp tältlägerna och det var åsså lite internationellt. Det kom folk från hela världen. Så vi hade kort bit dit egentligen. Vi hade väldigt kort resväg. Många reste ju från Afrika och sånna grejer. Där fanns också sånna SSU men de hette ju inte SSU

Y: Men motsvarande, oj fantastiskt och att det var så många små lokala?

R: Ja, det var det

Kompisar av alltihop

Y: Men när du tittar tillbaka på din klass då i skolan, var det så att majoriteten var med i SSU eller?

R: Nej det var nog väldigt... Vad kunde vi vara i våran klass, nej det var kanske 10 %?

Y: Inte mer?

R: Nä, man visste inte det. Dom kanske var med i andra klubbar men dom sa aldrig nåt, vettu. Det pratades inte så mycket om det

Y: För då gick du på den här yrkeshögskolan?

R: Högskolor fanns inte på min tid, men yrkesskolor hette det och dom låg ju där nere vid Järntorget. Dom store lamellerna där

Y: Och dom som var med i den klassen, eller gruppen var det SSU?

R: Nä, dom kom från hele stan. Dom kom överallt ifrån. Dom kunde vara med i SSU, eller vara med och vara scouter eller frireligiösa eller vad farao som helst. Det var ingen som visste vad dom hade för åsikter. Det blev bara kompisar av alltihop sen. Så vi var ju en grupp på 12 stycken i våran klass

Hade exter för sig

Y: Var ni inte mer?

R: Nä, det var sånna grupper och så var det en eller flera lärare så det var väldigt... Man fick lära sig en jävla massa på det viset. Våran lärare han var lite. Han hade bacillskräck på ett sätt och så var han pedant

Y: Det kanske man måste va som elektriker, vara ordningsam?

R: Jag vet inte. Han var lite över det. Han överdrev tyckte vi killar då. Så han hade lite exter (konstigt beteende) för sig. Men sen så fick vi en lite bättre lärare när vi kom hit till Majorna. Här låg ju fortsättningskurser för elektriker låg ju här i Majorna, vettu

Y: Var då?

R: Där sockerbruket, där vad heter det, som ligger nere vid svackan där vid Stigbergsliden? Vad hette det som ligger där? Var det Sockerbruket som låg där?

Y: Sockerbruket ligger ju nere vid Röda sten

R: Nej, det var inte det. Jag kommer inte ihåg vad det heter nu. Där flyttade yrkesskolorna in när dom la ner den rörelse som var då. Det var en stor industri. Jag tror det va, antingen var det öl eller socker

Y: Inne i stan?

R: Ja, på Karljohansgatan, om du vet var Såggatan går ner?

Y: Ja

R: Alldeles i ändan på den och snett ner till höger där spårvagnen går, så är det stora såna där valv av tegel som man kör in genom. Där inne var det. Och det var någon industri som hade vatt där som lagt ner och så tog skolan över det. Så där var vi dom andra årskurser och där fick vi lite bättre lärare.

El och grejer

En gång åkte vi släde upp till Härryda. Vi åkte tåget till stationen i Härryda där, men därifrån kom dom och hämtade oss med häst och släde och körde oss upp till en sån där stuga som dom hyr ut till folk som får bo, ja året runt fick man bo där då. Och där gjorde vi i ordning rummen. Alla rum skulle vi installera med el och grejer. Det var en upplevelse. Det satt ju tio gubbar på den där stackars hästen. (Skrattar) Hästen stånkade och backigt var det, backar, högt upp låg det. Så det finns ju än idag det. Men nu är det ingen snö längre

Y: Nej det är ju det. Det har hänt någonting med vintrarna

R: Ja, vad snö det var vettu. Så det var väldigt roligt att vara med på sånt

Y: Det förstår jag. Det låter jätteroligt

Skock grisar

Y: Nu har jag bara blandade saker här. En var att det är lyhört här, har det, för du sa förra gången att du har bonkat och så har...

R: Bankat ja

Y: Och så herr Borg där inne, han var inte arg

R: Och inte fru Borg heller. Aldrig. Så lyhört det var kan man säga inom parentes. För om man bankar med en hammare i väggarna, vettu. Det måste ju höras, hur olyhört det än, är så måste man höra det, men dom hörde inte ens det. Och Ulla sa: *"Klockan är tio du får sluta nu!" "Men jag ska bara slå in tio spik till!"*

Y: Jag ska bara, jag ska bara

R: Ja, så var det vettu. Dom gnö (klagade) aldrig. Konstigt, för antingen så, men dom hörde ju bra. Jag kunde ju stå och prata med dom med låg ton och dom hörde precis vad det va. Nä, *"Det är bara roligt"* och dom ongarna väsnades som en skock grisar." *Nä, inte det stör inte. Låt dom va!",* sa gubben och tanten. *"Det är bara roligt"*

Y: Skock grisar (Skrattar) Men det har ju ni sagt till oss också, med våra grisar

R: Det tycker jag. (Skratt) Men dom levde och hoppade och gapade. Du vet ju hur barn är och det tycker jag själv när jag sitter på en sommarkväll, så hör jag barn där uppe, (pekar) jätteroligt och så där borta har vi också. Dom tyckte lika dant. Så, så var det. Dom stördes aldrig

Bara barn egentligen

Y: Men när ni flyttade in här du och Ulla. Då bodde din mamma kvar i huset här

R: Jaa och farsan också. Han var inte död då

Y: När Ulla flyttade in

R: Nää. Vi bodde ju här med jämna mellanrum, vettu. För då hade Lidvalls flyttat, så då hade vi barn som bodde i rum där uppe i stället. Så vi hade varsitt rum. Britt och jag hade varsitt rum där uppe. Laila hade väl inget rum. Hon bodde nog hos mamma här nere, ja

Y: Ja Laila var den lilla?

R: Det var lillasyskon. Men vi bodde och hade varsitt rum och då bodde Ulla här ibland och hemma hos sig ibland. Men när hon flyttade in så var det... -48 så flyttade jag in och hon flyttade in -58. Så det var tio år senare. Jag flyttade ju hit när jag var 14 år och så kom hon hit och vi gifte oss -58. tio år senare

Y: Varför dröjde det så länge?

R: Vi gick i sällskap så länge, man drog på det vettu, så man blev äldre. Vi var ju bara barn egentligen och hon var, tänk dig 17 år. Man ser 25-åringar och tänker är han pappa? (Skratt) Man kan se sig själv då i spegeln. Man var ju pappa fast man var 25 år i stället eller 24

Y: Hur gammal var du när du blev pappa då

R: Jag var 24, så det var ju ofta där som det blev mor och far och så där

Y: Och då flyttade ni in båda två?

R: Ja då fick vi lägenheten där uppe

Galopperande TBC

Y: Och då bodde din mamma kvar?

R: Ja hon bodde här och fassan var inte död då

Y: Han var inte det?

R: Nä, han dog senare. Han dog- 51 vettu, så det var några år han levde här. Han hade ju sådan galopperande TBC. Så det gick på ryggmärgen upp till hjärnan, så dog han. Så han var ju sjuk som pojk, vettu. Han kan inte ha vatt mer än 15-, 16-, 20 år. Dom hade mycket TBC på den tiden. Dom har ju hittat fall nu med folk som har blivit smittade. Så han levde med det länge och åt massor av konstiga mediciner. En hette PAS och det var en stor burk, såg ut som fågelfrö. Det åt han, en hel sån skopa hällde han in och så drack man vatten. Vad det var bra för, vet jag inte. För han sjöng inte (Skratt) Dom såg ut, det var det man tyckte, dom kan man ju inte äta. Det är ju fågelfrö! Det var något dom hade kommit på då. Det var nytt. Så det åt han. Men sen slog det till igen. Han åkte in och ut på sanatorier. Så vi fick ju gå ner där till det vad heter det? Som låg nere vi Stampen. Det var såna baracker, riktigt så där låga hus och där kollade dom om man var smittad, vettu med jämna mellanrum. För vi hade ju han i familjen jämt

Y: Men ni blev inte smittade?

R: Nej ingen fick det

Y: Oj vilken tur. Inte ens din mamma som levde så nära?

R: Nej

Y: Oj vilken tur!

R: Hon var helt motståndskraftig tydligen, men oss, vi blev kadettvaccinerade, vettu när de upptäckte att vi var friska och det gjorde dom ju där nere

Nattmansskogen

Y: För jag hörde att dom hade såna där TBC-paviljonger, någonstans åt Käringberget, inte Käringberget men

R: Ja, Nattmansskogen, där uppe

Y: Ja

R: Jamen, där fanns paviljonger, vettu

Y: Var din pappa där också?

R: Nä han var på Hindås och såna ställen och däruppe i Kålltorp låg han mycket på det sjukhuset, men dom skulle ut i friska luften, för det var det som gällde, så dom fick frisk luft

Y: Men att han inte låg här där det var närmare?

R: Ja det vet jag inte, men det tillhörde nog inte Göteborg då ser du

Y: Nähä?

R: Nej, det var inte införlivat med Göteborg. Stadsgränsen, gränsen gick där, serru. Så dom tillhörde nog Västra Frölunda. Det var nog dom som kom dit, skulle jag tippa. Så var det nog

Y: Så var det ah! Spännande ändå

R: Men det har det vatt och det kallades för Nattmansskogen men det berodde ju på att nattman var ju en sån där som avlivade hundar. Den gubben. Han hette ju Nattman eller dom kallade han för det i alla fall. Så därför fick det, det namnet, men där fanns paviljonger för såna TBC-sjuka

Springa och vela

Y: Var du där också när du var barn

R: Nä, inte mycket

Y: Nä

R: Vi kallade det för Sjöbergen. Det är ju samma ställe

Y: Ja, precis

R: Så det var efter det blev införlivat i Göteborg. Då var man ju där, men inte innan dess. Då var man för liten för att springa där och vela

Y: Jag tänker ifall ni var där med er pappa

R: Men han var inte där. Han låg på Kålltorp och på Hindås. Där fick vi bo hos, ja en sommarstuga, lantställe för att han skulle få frisk luft och sen så var han på såna hem där man fick ligga ett tag och konvalescenthem. Men så jobbade han emellan, vettu

Tobakshandel vid Brunnsparken

Y: För det var ju det. Han hade ju ett företag

R: Jajemen. Han hade ved och kolaffär och transporter. Han och så två bröder

Y: Jaha han hade med brorsorna?

R: Ja han hade två bröder. Dom var fler bröder, men en bodde här granne men han var kassör för dom. Skötte ekonomin. Han var inte med där i själva rörelsen. Han var mer inom tobakshandel. Han hade tobakshandel vid, vad heter det? Brunnsparken. Han var anställd där först och sen när den gubben skulle gå i pension, så fick han överta den affären. Den låg alldeles i hörnet på Östra Hamngatan. Nä, Västra nä, Östra Hamngatan - Södra Larmgatan där

Y: Jaha

R: Så där stod han och sålde cigaretter och cigarrer

Y: Det var det många som ville ha på den tiden

R: Det kan du tänka dig

Hon var tålig

Y: Men det här, när ni flyttade in, var det inte så att ni kände att det var svårt att bo tillsammans med din mamma eller så här, utan det funkade?

R: Jag hade aldrig bekymmer med det men Ulla hade nog lite bekymmer med det. För det var ju ofta att dom.... Pojke vet du. En mamma och en pojk. Pojken går ju före fruar, hans fru. Så är det ju, vettu.

Men jag var ju sån så att jag ville ju säga till då, men då fick jag kanske inte det ibland för Ulla då. Hon tog hellre den här skiten. Så hon var tålig. Konstigt nog för jag hade ju aldrig varit det. Jag hade sagt till. Jag kunde tåla lite grand, men sen fick det va bra

Y: Men så det funkade rätt bra ändå?

R: Ja det tyckte jag att det gjorde

Y: Hjälpte hon också till att passa Ingemar eller?

R: Ja det gjorde hon. Vi kunde lämna honom här och till exempel gå på bio eller resa till Stockholm. Hon hade hand om barna här och sånt. För då hade ju hennes lillasyster flyttat dit med sin kille. Han var ju från Hälsingland, vettu. Han var ju inom showbusinessindustrin, så det var ju bättre i Stockholm. Så de bodde där. Så när de flyttade dit, så åkte vi och hälsa på dom där och då passade hon barna här, morsan. Så det var inget. Så vi hade ingen osämja

Y: Nej det fattar jag också

Var skåpet skulle stå

R: Dom Falkasläkte som min morsa tillhörde, dom hade ett jävla temperament! (skratt) Och det gav sig i uttryck i vissa grejer och då kunde jag få gå ner ibland och tala om var skåpet skulle stå och då respekterade hon det, serru. Kom jag, så var det bra. Men ingen annan

Y: Nä?

R: Nä, nä det gick inte att prata med henne nästan och dom systrarna var sånna

Y: Din mamma alltså?

R: Hon hade systrar som var precis likadana. Så det var släkten i sig som hade det. Nu tyckte jag att det gick en spårvagn där, men den gick ju där. Jag såg den i rutan där!

Y: Så hon var lite hetlevrad?

R: Ja det kunde hon vara, men dom hade sånt temperament

Y: Men det gick, hur många år bodde hon kvar här?

R: Hon bodde här, nu ska vi se här (tankepaus) -64 tror jag. Så hon bodde länge här, vettu

Y: Då har ni fått alla era barn under tiden?

R: Här ja? Jaa

Y: Medan hon har bott här nere?

R: Jajemen

Åk in nu!

R: Hon kunde ju tjöta. Mossan hon kunde ju säga till Ulla: "*För jössenamn åk in nu!*" När värkarna hade gått eller vad som nu hade gått, för massa grejer. Nä, hon skulle inte åka in, vettu. Det väntar vi. Du vet ju hur mammor är. Du har ju varit mamma själv. Eller du är mamma och du vet ju precis hur enveten man kan vara. Och det var hon och då var ju mossan på henne och tjöta: "*Du måste åka in nu*". Nä, det skulle hon inte. Så hon fick ringa mamma, sin egen mamma, en gång. "*Så ring hem till Elsa*" sa (hennes) mossa till henne och prata med henne. Du, din egen mamma: "*För Jössenamn åk*"

med en gång!" tyckte hon direkt. Så det var så där. Men det var ju vänskapligt då. De skällde ju inte på varandra. Utan hon tyckte bara att hon höll för strikt på att vara hemma så länge

Y: Så då hade du inte någon business här nere utan då jobbade du på olika byggen?

R: Nä, då var det två olika lägenheter

Y: Och sen när mamma flyttade eller var tog mamma vägen?

R: Hon flyttade ut till Beryllgatan (Västra Frölunda), då byggde de nytt där och då flyttade hon dit. Då fick hon en lägenhet för sig själv. Hon blev ju äldre så slapp hon alla ongar som sprang här hela tiden. Ungdomar var dom då. Så slapp hon ju dom. Då tog vi över huset här.

Gubbe i firman

Y: Men det var -64. Men ni bodde inte här (på nedervåningen) utan då drog du i gång verksamhet här nere?

R: Jag? Nä det var Kjell (yngste sonen) som drog igång den, serru

Y: Var det Kjell?

R: Ja, jag har kommit in mycket senare

Y: Jaha!

R: Ja jag var nästan, jag var nog 50 och över det. Å då körde jag service för en helt annan firma. Åh du vet det blev paniik. Jag sa ju upp mig då, för att Kjell hade fått så mycket att göra. Så då sa han: *"Nu får du börja hos mig för jag klarar inte å (av) det själv"*. *"Åh är du rektig?"* sa jag, *"du kan väl inte ha in en gubbe in i firman? Ta några unga killar"*. *"Nä, du får börja här."* Så jag sa upp mig då och då blev det panik i den firman och strax efter så hade jag en kompis där som körde den andre servicebilen på samma firma. Han var möcke yngre än mig. Han var nog 20 år yngre. *"Ska du lägga av Rolf så slutar jag också och öppnar eget"*. Så vi la å bägge två. Så två servicebilar stod standby sedan, så dom fick inga ersättare. Det är ett skitjobb egentligen för man får kunna en massa egentligen, för att kunna köra sånt. Man får inte stå och vela och undra vad ska jag göra nu då? Man fick vara produktiv hela tiden. Så dom fick inga gubbar som sökte. Så det var ju panik när vi slutade. Så kommer han några veckor efteråt och säger. *"Jag säger upp mig och slutar också"*. Och jag tror att jag hade fått betalt hur mycket som helst den dan när de kallade in mig på kontoret. *"Du kan la fan inte lägga av, du är ju för fan gammal"*. *"Vad fan säger du? Jag är la inte gammal. Jag är 50, det är den bästa åldern. Vad pratar du för skit."* *"Nämen det går ju inte, det fattar du väl"*, så här vettu. *"Vad fan vill du ha betalt då?"* Så jag kunde ha fått vad jag velle men det velle jag inte (skratt). Jag ville hjälpa Kjell. Sen körde vi ihop länge.

Y: Och han fortsatte?

R: Han kör ännu, ja. Och Ingemar kör ju för sig. De dela på sig, så han kör ju för sig

Y: Har Ingemar varit i den här businessen också?

R: Ja

Y: Så båda bröderna?

R: Ja bara Janne (mellanbroder). Han var inte med, för han startade eget med en annan gubbe. Men inte inom elbranschen, utan dom renar oljeprodukter och sånt, som är så viktigt att hålla borta från olika vätskor idag. Det har han så han är värld-, han är världsomfattande firma, är delägare i. Så de

reser över hela världen och gör sånt och fått stora, stora anbud. Så det här är en liten skitfirma emot vad han jobbar inom. Så är det ser du. Miljön idag den väger tungt överallt

Y: Ja det hoppas jag

R: Ja det är såna stora firmor som dom här Vattenfall, och såna där sitter han och förhandlar med och såna grejer som dom ska ha och så får dom för dom sköter sig, så får dom jobben. Så jag tror att dom är, jag vet inte hur många dom är men dom är väl 15–20 anställda plus alla såna montörer som reser runt

Skrevna på engelska

Y: Men alla har varit egna företagare alltså?

R: Ja det kan man säga.

Y: Inte Ingela då, hon jobbar ju för kommunen

R: Jo hon började som översättare, men fick sluta för det fanns inga jobb

Y: Okej

R: Nej. Det fanns ingen som ville översätta nåt. Hon gick den kursen vettu

Y: I vilket språk?

R: Franska och engelska

Y: Franska och engelska?

R: Ja hon hade spec på det vettu, men hon fick inte. Hon sa: *"jag kan inte livnära mig på det"*. Det fanns inga jobb så de översatte själva firmorna och det blev väldigt konstiga översättningar. Man fick ringa upp dom ibland. Jag kunde inte ett ord engelska och kunde få ringa upp och försöka traggla mig fram på vad fan dom menade med ritningar dom hade skickat till oss. Skrevna (skrivna) på engelska. Jag fattade ju vissa bokstäver och vad det betydde lite grand, va. Men dom fick förklara för mig hur det skulle göras. För det kunde jag inte tyda ut av ritningen. Så jag hade ett jädra jobb med sån skit. Så jag var ju jätteglad när hon skulle börja översätta för då kunde jag ju ge henne jobbet. Men det gick inte

Y: Men oj, för hon är ju ekonom idag!

R: Jajemen men hon fick ju hoppa över och fortsätta att läsa på universitetet. Så hon har också varit egen företagare. Konstigt det har jag aldrig tänkt på faktiskt

Y: Men allihopa. Ni är ju såna...

R: Men idag är det ju inte konstigt. Du ser ju tjejer börjar, de öppnar firmor och har sig

Y: Absolut men det är ändå modigt

R: Ja det tycker jag. Man tror ju man ska gå under de första veckorna (skratt). Jag har ju inget att äta. Så är det ju. Men det rätta tell sig rätt bra. Snabbt också. Det tror man inte, serru. Man är pessimist. Det var jag också

Y: Du var det?

R: Jaja, jag hade ju varit full av arbete, vettu. Jag hade hur mycket som helst att göra och så började jag då och tänkte det här går ju käpprånkt (käpprätt) men det gjorde det inte. Det steg snabbt upp

Hett om öronen

Y: Det var rätt år kanske att gå in?

R: Ja det var nog rätt tid

Y: Bra konjunktur

R: Ja jag tror det och så blev man känd. Så pass etablerad då efter så lång tid i yrket. Jag kände ju massor av firmor och gubbar, så dom skulle ju ha tag i Rolf eller Kjell eller vem det nu var. Så ringde dom hit, vettu. Så den firman där jag jobbade, när jag la av då. Deras farsa hade ju ägt den firman en gång. Så det var två pojkar som hade den nu. Å den farsan ringde kunder och frågade: "*Var har Rolf tagit vägen? Du han har öppnat eget. Dö, ge mig hans telefonnummer för fan*", så var det. Så det bara växte och då lämnade han ut det. Han skulle absolut inte lämna ut det. Han skulle ha gett det till pöjkarna. Nej då ville dom ha reda på det. Så var det. Så ibland var det hett om öronen. Vi jobbade både lördagar och söndagar och kvällar. Vi var ju nästan aldrig här. Men det fick man ta

Y: Mycket jobb helt enkelt?

R: Ja. Det gick inte att gå hem klockan fyra. Men det fatta vi och då var man ju ung, 50 år det var ju ingenting! Idag gnyr dom när dom är 50 år. Fan det är ju den bästa åldern!

Gula Faran

Y: (Skratt) men det var lite andra saker som jag tänkte här. Lyhördheten?

R: Nä det var väldigt man hörde ingenting när de satt och prata så här. När det var ett barn som tjöt högt, det kunde man höra. Oj då! Det var någon som skrek. Men något annat hörde man inte

Y: Vad skönt. Jo men så undrar jag, det här att det hette Gula Faran där nere. Varför hette det så?

R: Ja, Huset var gult och ongarna som bodde där var en stor fara (Skratt) för Kungsladugård. Nä jag vet inte men tydligen har det varit det stora huset de kallade för Gula Faran. Det hette egentligen Kärleksörten. (Det) var namnet på kvarteret

Y: Kärleks?

R: Kärleksörten hette det. Det stod målat med en sån grej vettu. Det skulle du känna igen. Där stod målat: *Kärleksörten*

Y: Men var det här också ert gängnamn då?

R: Nej det var det inte

Y: Men ni hade inget gäng?

R: Nej det hade vi inte

Y: För dom här Blodnävan?

R: Ja deras hus hette ju det

Y: Men ni hette inget?

R: Inte vad jag minns

Galna Karins backe

Y: Nej. Sen så undrar jag så här om det hade gått att hitta var hon Galla Karins backe var (plockar fram karta)

R: Galna Karin

Y: Galna Karins backe var

R Galnna med två n

Y: Galnna?

R: Ett n blir det ju alltid. Du får inte skriva så. Det ska låta (så) rätt. På rätt skrivning så heter det galna

Y. Galna Karin, om du hade kunnat hitta den, ungefär var det kunde ha legat?

R: Ja, inte långt härifrån. Jag hade nästan kunnat peka på den, bort så. Där är Oxhagsgatan

Y: Och här är ju vi då i det här huset, och här har vi S-Backen

R: Och här har vi Klintens väg

Y: Här uppe är Svalebogatan, skogen

R: Ja just det den vägen får vi gå, jag tittar

Y: Här ute är kyrkogården

R: Ja får se. Ja det var ju där mot, det måste ha varit här uppe någonstans. Måste det ha vatt. För det ligger inte långt härifrån, vettu. Galna Karins backe, om man tänker där Högsbo ligger idag. Gamla Högsbo här borta, dom backarna upp där, där låg huset och det måste ju vara här någonstans om man tänker sig att Svalebogatan ligger där och där har du Klintens väg. Kanske lite mera häråt. Någonstans här borta. Emellan där

Y: Bra

R: Där låg Galnna Karins backe

Y: Galnna Karins backe

R: Ja man får prata på göteborgska vettu!

Y: Jag vet! Där någonstans, bra!

R: Vad står där?

Y: Det är inom kyrkogården

R: Nä det var innan dess

Y: Och du träffade aldrig Galna Karin?

R: Nä jag har inte sett människan, bara hört namnet

Svaleboskogens berg

Y: Sen undrar jag också om du kommer ihåg namnen i Svalebo. Du pratade om något som hette

R: Ekebäck?

Y: Nej, i Svalebo, när ni var och lekte här uppe så sa du att det var massa olika namn på de här bergsknallar och sånt

R: Jasså Örngrottan och

Y: Örngrottan

R: Nä, vänta nu Örnklyftan var det och så var det Rävullen. Och Rävullen ligger om du tänker dig kyrkogården som är alldeles här uppe i Svaleboskogen där det är ett stort berg som vetter in mot kyrkogården

Y: Ja just det

R: Det är Rävullen och Örnklyftan är den när du går in i Svaleboskogen

Y: Från vårt håll

R: Ja när du går upp Snäckvägen och in där från Snäckvägen, när du precis går in där, så till höger ligger ett bergmassiv med hålrum i. Det är det

Y: Örnklyftan

R: Så det är inte så märkvärdigt som det låter men då var det bara skog, vettu. Då var det inga stigar och grejer

Y: Och du är barn också

R: Ja

Flöt det omkring

Y: Sen så undrar jag det här. Ni sa att man åkte ned och badade. Vart åkte ni och badade?

R: Johannelund, rätt ute

Y: Johannelund?

R: Ja det låg ju där ute där Ulla bodde, Karingberget och Johannelund där. Där var ju en stor badplats vettu och Saltholmen vettu. Den ligger ju mitt emot lite väster om Johannelund så ligger Saltholmen här (visar) inne i en stor vik där. Där badade man

Y: Där kunde ni bada?

R: Där var två stora badplatser

Y: För här nere vid älven var det väl för smutsigt?

R: Nä, det gick inte att bada där, för jössenamn! Där flöt det omkring en massa grejer

Y: (Skratt)

R: Sen fanns det Näset, om du ville åka längre, sånna ställen

Ungar på släp

Y: Men jag tänkte om ni hade cykel och?

R: Ja vi hade cykel. Det var inget annat som gällde. Cykel var det, vettu. Så det var där, han skraddarn cykla. Vi hade när jag bodde i Gula Faran så var det en familj som hette Karlsson och den pappan där, han var en väldigt käck gubbe. En sån riktig gubbe var det och han tog hand om ongarna där så vi

cyklade på en rad ut och badade vid Johannelund. Då cyklade gubben först. Han var skräddare. Kraftig och rak var han i ryggen och så cyklade han först och så alla ongar i en rad efter (skratt) Men det var ju inte så mycket bilar.

Y: Nej

R: Så cyklade vi ut och bada och fan tog den som inte lydde honom, även om det inte var hans egna. Så, så var det vett. Då kanske han var ledig någon dag. Så då passade han på att bada också, men han såg till oss samtidigt så vi inte galna till det för mycket. Du vet ongar, dom ska ju upp på högsta och hoppa och ha sig

Y: Ska dom det?

R: Ja. Det är ju så

Y: Men var det tjejer med när ni lekte eller var det tjejer för sig och killar för sig?

R: Nej det kunde, det vara blandat. Det var inte så noga. De som ville fick följa med. Så vi kunde va en 10–12 ongar som han hade på släp efter sig där

Y: (Skratt) men ni hade cyklar?

R: Ja, ja alla hade cyklar, vett eller så fick man låna en cykel av nån som inte ville följa med. Så det var inga problem. Det skaffade man alltid fram

Y: Väldigt roligt

R: Ja och då hade man något litet smörgåspaket kanske som man fick av morsan och drecka vet i fan vad vi fick? Men vi köpte kanske någon dricka eller jag kommer inte ihåg det. Men brö(d) hade man ju en bit brö(d)

Y: Man skulle orka cykla hem också?

R: Ja, man skulle ha kraft att orka trampa tillbaka (skratt) Och släpa hem den där horden med ongar!

[Aldrig utan kompis](#)

R: Men dom var så många av dom här gubbar och tanter som bodde i det där huset. Dom var väldigt så, barnkära. Det syntes ju för jag tror det var, om jag inte minns fel, jag tror det var 127 familjer

Y: Oj i Gula Faran?

R: Nu ska vi se. Vi kan nästan räkna ut det. Det var A till R och så var det sex lägenheter i varje trappa och ibland var det nio i hörnorna. Slår man ihop det så kanske det blir så pass. Det var vad som rymdes i den gården. Så det var mycket barn där. Du var aldrig utan kompis och det fanns ju ingen som gick till dagis. Eller förskola

Y: Nej precis

R Det fanns inte och då lekte dom på gården och så var dom ute vid Plaskis och bada där, för där kunde man bada eller så var de uppe i Svaleboskogen och bråkade och slogs och lekte och vad dom gjorde där. Eller så vad dom ute och bada vid Johannelund. Så åkte dom ut själva dom som var lite äldre. Dom åkte själva dit ut

Y: Men var det andra lekplatser. Var ni och lekte vid Klintens trappor?

R: Nä, härute var man sällan. Nä, det var åt andra hållet

Y: Men när du flyttat hit men då var du inte så lekig

R: Nä då var leklusten inte sån att jag gick till någon lekplats (skratt) Jag fick gå till jobbet istället! Så var det serru. Det var lite skillnad på det. Det hade gått några år

Aldrig ångrat mig

Y: Ja precis för då var du 14 år

R: Då var det yrkesskola direkt vettu. Jag kom ju in där på distans, dispans heter det bara för att jag hade så bra mattebetyg. Den rädda mig in där. För jag fyllde ju sent på året och man måste vara fyllda 15 år för att komma in där, men jag var ju inte det.

Y: Men varför valde du elektriker då?

R: Jag vet inte. Det var bara något som slog till. Jag tänkte att det var nog intressant. Och det var det. För jag har aldrig ångrat mig sen vettu. Aldrig. Man har vatt me om så möcket och sett så möcket

Y: Jag tänker att det är så roligt med det här att du kommer in överallt i alla möjliga sammanhang?

R: Ja man ser ju massa olika miljöer

Y: Och träffar så mycket folk!

Du fixar det Roffe

R: Ja vesst det är det man gör vettu och så mycket firmor och så mycket grejer, vettu. Jag satt en gång var, var det? Ja då körde jag för den Annedal, jo så hette dom. Då körde jag servis för dom och så ringer dom. Det fanns ju inga mobiltelefoner och då ringer han chefen och så säger han: *"Du Rolf du får åka ner till Matz där nere vid Kungsgatan. Dom bygger om där och dom ska öppna biosalongen där."* Så detta är ju inte så jättelänge sen och så sa jag: *"Men vad fan, du har la andra gubbar att skicka än mig? - Nä du måste det för dom får inte igång reservkraften"* och han visste att jag hade jobbat på luftfartsverket och där hade dom såna reservkraftverk, vettu. Så han tänkte, Rolf kan nog fixa det. Och då stod det, jag kommer inte ihåg hur många ingenjörer och byggnadsgubbar som stod där, plus dom elektrikerna som var där och vänta på att kunna köra igång reservkraften, för annars fick dom inte öppna. Och där kommer jag med andan i halsen och tänkte: *vad fan ska detta gå?* och när jag kommer ner i källaren där, så ser jag det stora hemska aset stå där, maskinen och så är det ett större skåp än det där (pekar i rummet) med reläer i. *"Här har du, här har du din sista maskin"*. Men jag sa ingenting. Jag gillade det inte alls och ville sätta mig ner. Jag satt och dom stod bara och väntade där och sa inte ett ljud och det var jävligt pressande att inte höra någon som pratar. Då säger han elektriker som hade jobbet där: *"Ah, du fixar det Roffe!"* Säger han, vettu. *"Sköjar du eller?"* Tyckte jag (skratt). Nä, jag satt där och titta och så hade jag sån jävla tur och sa: *"har ni såna reläer här?"* För jag såg att det var ett som var lite bränt, för man fick titta väldigt noga. Men jag hade väldigt bra syn på den tiden. Så jag rökte ut det relät vettu och så hade han sånna liggande i ett annat skåp och jag fick ett och smacka in och den gick fan i mig igång.

R: Jag gjorde så när jag gick ut (korstecken)

Y: (Gapskratt) du är lite religiös ändå?

R: Fy fan vilken röta jag hade, vettu. Det var det man kunde lagt ut. Då var det bättre än, det jag fick tag i. Det hade bränts ihop när jag tittade på det. Så satt det ihop', så det startade aldrig, vettu. Så där var tur. Då skulle man ha köpt sig en lott den dan (gapskratt) men det gjorde jag inte. Men då, vettu så säger man nog ingenting. Utan jag bara: *"Nu klarar ni er själva gubbar!"* Och så gick jag bara och det sprider sig ju som en löpeld. Att det kommer ner en helt ovetande gubbe där och där har

dom hållit på att leta själva då, men inte lyckats och så kommer jag in och: *"Har du ett sånt relä?"*
Och får rätt. Det du, gör om den grejen! Det klarar du inte av! (skratt)

Y: Så då var du...?

R: Ja då blev man lyft upp till skyarna

Y: Jag förstår Det blir så: *"Oh nu kommer Rolf!"*

R: Ja Frälsaren!

Y: (Gapskratt)

R: Den var rolig. Jag har tänkt på det många gånger. Sicken röta jag hade, vettu

Y: Det var bra du hade en bra syn

R: Ja tydligen hade jag det

Aldrig bråk

Y: Men vilken, vilken resa det har varit. Och då tänker jag på att din pappa som då har det här TBC, han måste ju ha varit en duktig gubbe, men så sjuk

R: Ja, han var sjuk, så han orkade ju inget, vettu

Y: Nej, men han flyttar hit med sin familj, med sonen som inte var mors bäste gris, har du sagt förra gången och de två döttrarna och så bor du kvar här

R: Så länge efteråt

Y: Ja men tänker du inte på den här helt otroliga resan som har varit i det här området. När du flyttar hit så är det ju för dom här människorna som var hantverkare eller någon spårvägare

R: Antingen så var de byggmästare eller spårvägare eller så och jobbar på kontor gjorde dom också. Det gjorde ju grannen som bodde på andra våningen i erat hus. Han var ju chef på något kontor inne i stan. Så det var ju massa olika yrken som fanns representerade

Y: Men ändå att det var ett område för folk med socialdemokratiska värderingar och arbetarklassrötter

R: Ja, det var det

Y. Och nu...

R: Det var ingen som brydde sig om det på den tiden, som jag upplevde det. Var man vad med det fick man vara som man ville. Så det uppstod aldrig bråk mellan olika fraktioner, nej

Byggmästaren på vinden

Y: För det var ju också så som jag har förstått nu. Att man hjälptes åt å bygga dom här husen. När dom byggdes. Det var sån Egnahemsrörelse liksom

R: Ja, ja men dessa kåkarna, är det en byggmästare som har byggt

Y: Är det så?

R: Ja, det är det

Y: Dom här är byggmästare?

R: Ja det är byggmästare, ja. Den byggmästaren talade jag ju om för dig, han bodde ju på hörnet där. Det var han som fick sova på vinden.

Y: Okej?

R: Han fick inte sova nere i lägenheterna. En lägenhet hade han och hans fru i andra våningen och så var det speceriaffär i bottenvåningen. Dom bodde där men där fick han inte sova, han fick sova uppe på vind

Y: För att?

R: Dom kom väl inte överens han och kärringen hans. Jag vet inte. (skratt) Det var nåt. Det vet man ju aldrig reda på. Man fick bara höra dom berätta

Y: Han fick sova på vinden

R: Han hade en sån liten lättviktare. Jag tror den hette Blix, hette den. Det var en lättviktare och så hade han en sån skinnluva som han drog upp. Så det var inga fräsiga patroner och gubbar. Han jobbade han också egentligen. Fast han var byggmästare och skötte om och hade anställda som jobbade för sig

Käpprätt åt utsidan

Y: Men ändå idag, så är det ju att husen har ökat så mycket i värde

R: Det är otroligt idiotiskt; vettu

Y: Vad tänker du om det?

R: Det köpebrev som jag såg, när fassan och dom köpte det, från början såg jag det. Jag tror att det var 7000 daler, tror jag det stod. 7000 kronor kostade ett sånt här hus att köpa nytt. Men det var jädrans massa pengar då, vettu

Y: Var hade din pappa fått pengarna från då?

R: Han hade snott dom antagligen (gapskratt)

Y: Nej det tror jag inte! (Skratt)

R: Men han hade ju rörelse, vettu. Det gällde att få ihop och han fick väl ihop. Han var ju väldigt ekonomisk så. Han kunde hålla i pengarna. Det var han. Så han tog väl lån på banken, så fick han det väl tack vare rörelsen och så jobbade han ju med banker då och kände gubbar som jobbade på banker och så fick dom lån och så fick dom betala av. Så gjorde ju vi också när vi tog detta. Och det var inte möcke vi köpte detta (för) 135 000 och då tänkte jag så här: *"Nu Roffe får du fan inte bli sjuk!"* (skratt) *"Inte en dag! För då går det käpprätt åt utsidan."* Så tyckte jag

Kåkarna kostar mycket

Y: Och tänk, nu är det 10 miljoner

R: 14 kostade ju Peckas hus där borta

Y: Alltså är det inte helt otroligt?

R: Det är, är man fattar inte. Hur i Jösse namn kan det stiga i värde på det viset? Så mycket är det inte värt! Men du vet dom säger ju inte nej om dom får 14 miljoner, även om man är doktor och har bra ställt innan, så spelar det ju ingen roll. Så, så är det ju

Y: Men det är ju helt otroligt. Det är lite chockartat

R: Ja vesst. En sådan investering gör man ju inte mer i sitt liv, som brakar iväg på höjden så och bara stannar där och så sjunker det lite och sen är det uppe igen, efter ett tag. Så håller det på vettu. Och jag har aldrig tänkt på det att kåkarna kostar så mycket. Det enda jag har tänkt på är att jag klarar av skiten, när man köpte det för så mycket pengar. Men det var ju inte mycket pengar att prata om idag (skratt). Nu tar ungdomarna två miljoner. Det är väl inget att ta lån på? Så det har vänt sig. Pengar. Du pratar ju aldrig att du har en miljon längre, utan det är ju miljarder man ska ha för att det ska låta idag. Det kostar miljarder. Och man tänker vad fan nu då? Vad är nästa steg då? Finns det något mer där? Så är det. Det är sjukt, vettu tycker jag

Y: Ja det är helt sjukt och det är rätt lång ifrån att sitta och cykla i gåsrad efter en skräddare! (skratt)

Smutta på kaffehalva

R: Oh herregud! Då tänkte man i kronor och ören. 10 öre var mycket pengar. En 25 öring var jättemycket och en tvåkrona fick jag en gång som pöjk. Då hade fassan hemma, då bodde vi där nere i Gula Faran och då hade fassan med sig en brunnsborrhare som hade varit i Amerika och gjort lycka där och tjänat pengar och dom satt och smuttade på kaffehalva. Det var kaffehalva då, på den tiden och pratade massa skrönor där. Och varje gång så sa han: *"Du får nog ha en peng pöjk!"* Och så sköt han över en tvåkrona till mig, för jag satt ju där och lyssnade i soffan, vettu och så gick det en litta stund. *"Nä du får nog ha en liten peng till!"* Så kom det en tvåkrona till. Så höll gubben på så jag tror att jag fick tio såna tvåkronor, 20 spänn, vettu. Det var jättemycket. Så jag var nere dan efter i Eklöfs. Han sålde grejer, leksaker och köpte såna där gipssoldater. Det älskade jag. Indianer och Cowboys och det blev pengar över! (Skratt) Det kostade nog inte mer än fem spänn och resten kunde jag spara. Så var det vettu, när man tänker tillbaka. Idag om man får, om du ger ett barn en tia idag, dom blinkar inte ens

Y: Nä, det är inga pengar

R: Nä, så har det ändrat sig

Y: Ja helt och hållet

R: Ja hur är vi funtade egentligen? Att bara acceptera det hela tiden

Y: Ja vad ska man göra?

R: Nä, man måste hänga med. Hänger du inte med så hamnar du på bakkälken direkt. Så är det bara. (Ljud från hallen) Nu kommer nog Ingela och hämtar sin vovve. Vi har ju vovve här idag. Vi har varit ute idag

Y: Nämen då

R: Hade du mer?

Y: Nej, det var dom här frågorna om gräsmatta, Svalebo och socialdemokratin och badet och hur det var att bo ihop med släktingarna

R: Du får gärna komma igen om det är något som fattas